

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
Люблянська школа бізнесу (Словенія)
Краківський економічний університет (Польща)

VIII Міжнародна науково-практична конференція

“УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ ТРАНСФОРМАЦІЯМИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ: РЕАЛІЇ І ВИКЛИКИ”

10 квітня 2026 р.

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Люблянська школа бізнесу (Словенія)
Краківський економічний університет (Польща)**

**УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ
ТРАНСФОРМАЦІЯМИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ:
РЕАЛІЇ І ВИКЛИКИ**

**MANAGEMENT OF SOCIO-ECONOMIC
TRANSFORMATIONS OF BUSINESS PROCESSES:
REALITIES AND CHALLENGES**

**Тези доповідей
VIII Міжнародної науково-практичної конференції**

10 квітня 2026 р.

**Мукачево
2026**

УДК 005:[316+330:005.591.4]:332.15(043.2)

*Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет
Науково-технічною радою Мукачівського державного університету
(протокол № 3 від 22 квітня 2026 року)*

У66

Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики: збірник тез доповідей VIII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Мукачево, 10 квітня 2026 р.). /ред. кол.: Л.І. Капітан (гол. ред.) та ін. - Мукачево: МДУ, 2026. – 221 с.

Відповідальний за випуск:

Анжела ЛИЗАНЕЦЬ - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму.

Технічний редактор:

Катерина ПУГАЧЕВСЬКА - кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму.

Редакційна колегія: Капітан Л.І. - д-р іст. наук, професор (голова); Проскура В.Ф. - д-р екон. наук, професор; Феєр О.В. - канд. екон. наук, доцент; Гоблик-Маркович Н.М. - канд. екон. наук, доцент; Джунковська К.С. - канд. екон. наук, ст. викладач; Микуланинець С.І. - канд. екон. наук, ст. викладач; Шашовець Й.П. – канд. екон. наук, ст. викладач; Попович О.П. - PhD., ст. викладач.

У збірнику подано матеріали досліджень VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики», що проводилася кафедрою менеджменту, управління економічними процесами та туризму Мукачівського державного університету. У збірнику розглянуто актуальні проблеми та тенденції управління господарськими процесами в умовах глобальних змін і нестабільності. Особливу увагу приділено питанням адаптації підприємств і регіонів до сучасних соціально-економічних викликів, зокрема цифровізації, інтеграційних процесів, воєнних ризиків та трансформації ринкових механізмів. У збірнику висвітлено теоретичні та прикладні аспекти управління господарськими процесами, інноваційного розвитку, підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, а також забезпечення сталого розвитку. Представлені результати наукових досліджень і практичні рекомендації можуть бути корисними для науковців, викладачів, здобувачів освіти, представників бізнесу та органів державного управління.

Матеріали подано в авторській редакції. Оргкомітет конференції вважає за доцільне повідомити, що не всі положення і висновки окремих авторів є беззаперечними. Разом з тим вважаємо можливим їхню публікацію з метою обговорення. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

УДК 005:[316+330:005.591.4]:332.15(043.2)

*Матеріали конференції доступні для перегляду на офіційному сайті університету
за адресою <https://msu.edu.ua/konferenciji-seminari/>*

© Мукачівський державний університет, 2026
© Кафедра менеджменту, управління економічними процесами та туризму, 2026

ЛИЗАНЕЦЬ А., БУЛЕЦА А. ОРГАНІЗАЦІЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ЦІЛЕЙ І ФУНКЦІЙ	98
ЛИЗАНЕЦЬ А., БІГАРІ В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	99
МОЛНАР-БАБІЛЯ Д., ШИЛКІНА Г. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КЕЙТЕРИНГУ В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА	102
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., СЕНИНА В. ЛІДЕРСТВО В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ	103
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., ГАЙДАНКА О-А. РОЛЬ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	105
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., ДЗЯМКО М. НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ТУРОПЕРАТОРІВ	107
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., СМОЧКО С. БРЕНДИНГ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	109
МУРАШКО І. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ВІЙНИ	111
МУЩИНКА Д, МАРКОВА Е. КАДРОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ	113
ОПРУНЕНКО Д., МЕТІЛЬ Т. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІЗАЦІЇ	114
ПРОСКУРА В., ШЕВЕРА М. АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ БІЗНЕСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	117
ПРОСКУРА В., ПОТОКІЙ М. ESG ЯК НОВИЙ СТАНДАРТ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ У ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	118
ПРОСКУРА В., МУЗИКА Д. ОЦІНЮВАННЯ ТА РОЗВИТОК ІНСТРУМЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗАХИСТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	120
ПРОСКУРА В., БРУСОВ Р. ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ І КАДРОВА БЕЗПЕКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	122
ПРОСКУРА В., КОСТЬО А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННИХ РИЗИКІВ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ	125
ПУГАЧЕВСЬКА К., ДУВАЛКА Д. ПРОЦЕСНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	127
ПУГАЧЕВСЬКА К., ПАЛЛАГІ Ю-К. ВПРОВАДЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗМІН НА ПІДПРИЄМСТВІ ЯК ЗАСІБ АДАПТАЦІЇ ДО ЗОВНІШНІХ УМОВ	129
ПУГАЧЕВСЬКА К., РИМАРУК Ю. ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЗОВНІШНІХ ЗАГРОЗ	131
ПУГАЧЕВСЬКА К., ГІГА П. ПОВЕДІНКОВІ АСПЕКТИ МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ КРИЗИ	132
СУБОТА А. РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ З ДІТЬМИ В УКРАЇНІ	134
ТОКАР І. РОЛЬ ЦИФРОВІЗАЦІЇ В АДАПТИВНОМУ УПРАВЛІННІ АГРАРНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ВОЄННИХ РИЗИКІВ	137
ФЕЄР О., КОПИН Ю. ПРОГРАМИ НАСТАВНИЦТВА ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІЗАЦІЇ	139
ФЕЄР О., ГАСИНЕЦЬ А. УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА	141
ШАШОВЕЦЬ Й., СІМЧЕРА Р. КЛАСИФІКАЦІЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СУБ'ЄКТІВ РИНКУ ТА НАПРЯМКИ ЇХ ФОРМУВАННЯ	142

психологічній безпеці. Фінансова винагорода залишається критичним фактором виживання, проте ключовими мотиваторами стали психологічна підтримка та забезпечення умов безпеки (наявність укриттів, автономного живлення, програм медичного страхування) [4].

Крім того, з'явився доволі важливий фактор – це розуміння того, що щоденна робота компанії (логістика продуктів, забезпечення зв'язку, сплата податків) допомагає країні вистояти. Водночас кадрова криза, викликана мобілізацією та міграцією (дефіцит кадрів фіксують 75% компаній), змушує організації переглядати функції мотивації, впроваджуючи інклюзивні програми адаптації ветеранів та масове перенавчання персоналу [1].

Таким чином, досвід функціонування українського бізнесу демонструє унікальний кейс інституційної стійкості. Відбувся остаточний перехід від механістичної моделі до органічної, де головною цінністю є не дотримання бюрократичних регламентів, а адаптивність, збереження команди та безперервність процесів.

Список використаних джерел:

1. Національний банк України. (2024). Звіт про фінансову стабільність (Грудень 2024). Київ: НБУ. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/FSR_2024-H2.pdf (дата звернення: 07.04.2026)
2. Програма розвитку ООН (ПРООН) в Україні. (2024). Бізнес під час війни: оцінка впливу та підтримка ММСП в Україні. Київ: ПРООН. URL: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2024-04/undp-ua-smb-2024.pdf> (дата звернення: 07.04.2026)
3. Рахункова палата України. (2024). Офіційний звіт «Державна фінансова підтримка бізнесу в умовах воєнного стану». URL: https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2024/42-2_2024/Zvit_42-2_2024.pdf (дата звернення: 07.04.2026)
4. Європейська Бізнес Асоціація (ЕБА). (2025). Аналітичний звіт: Бізнес під час війни (початок 2025 року). Київ. URL: <https://eba.com.ua/try-chverti-opytanyh-kompanij-eva-pratsyuvatymut-v-ukrayini-nezalezno-vid-tryvalosti-vijny/> ; <https://eba.com.ua/shho-dumayut-ukrayintsi-pro-yakist-zhyttya-u-2025-rotsi-otsinky-biznesu-ta-shyrokoyi-audytoriyi-rezultaty-doslidzhennya-eva-i-gradus-research/> (дата звернення: 07.04.2026)

УДК 005.6:658.5:664.6

АНЖЕЛА ЛИЗАНЕЦЬ

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ВІКТОРІЯ БІГАРІ

здобувачка ОС «бакалавр» спеціальності «Менеджмент»
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Управління якістю процесів на підприємствах хлібопекарської промисловості України в період 2024–2026 років перебуває у стані глибокої трансформації, що зумовлена необхідністю одночасного вирішення завдань продовольчої безпеки, економічної виживаності та технологічної модернізації. Хлібопекарська галузь, будучи стратегічно важливою для держави, демонструє унікальну адаптивність, незважаючи на втрату частини сировинної бази внаслідок військової агресії та постійний тиск інфляційних чинників [1].

Сектор виробництва хліба не лише стабілізується, а й демонструє ознаки зростання: у 2024 році приріст виробництва склав 5,1%, а в березні 2025 року цей показник досяг 10,2%, що свідчить про успішне перенавчання операційних процесів [1]. Проте за цими цифрами

стоїть складна система управління, яка змушена оперувати в умовах дефіциту ресурсів, стрімкого подорожчання енергоносіїв та зміни споживчих пріоритетів.

Економічний контекст функціонування хлібопекарських підприємств визначається суттєвим зростанням собівартості, що ставить під загрозу стабільність якісних показників продукції. Протягом 2024–2025 років спостерігається стрімке подорожчання основних компонентів виробництва. Загальний рівень цін на хліб та борошно зріс у середньому на 40% за два роки [2]. Зокрема, у 2024 році ціни на готову продукцію піднялися на 20–22%, а у 2025 році відбулося додаткове зростання на рівні 19–23% [2]. Така динаміка безпосередньо корелює зі зміною вартості сировини та операційних витрат.

Зростання вартості борошна на 40% з початку 2024 до кінця 2025 року створює серйозний виклик для управління якістю. Виробники змушені або підвищувати ціни, що обмежує доступність продукції для населення, або шукати шляхи оптимізації рецептур, що може вплинути на органолептичні та поживні властивості хліба [2, 3]. Офіційні дані щодо врожаю пшениці у 2025 році на рівні 22,5 млн тонн та наявність перехідних залишків у 2,5 млн тонн свідчать про достатню кількість ресурсу в країні, проте логістичні бар'єри та пріоритет експорту (8 млн тонн відвантажено за перше півріччя) створюють локальний дефіцит продовольчого зерна високої якості на внутрішньому ринку [2]. Це змушує відділи контролю якості на підприємствах посилювати вхідний контроль борошна, оскільки стабільність вмісту клейковини та білка безпосередньо впливає на технологічні параметри замішування та випікання.

У сучасному управлінні якістю хлібопекарського виробництва ключову роль відіграє перехід від контролю готової продукції до превентивного управління ризиками.

Це реалізується через впровадження систем HACCP та ISO 22000. В українському законодавчому полі HACCP є обов'язковим мінімумом, зосередженим на ідентифікації критичних контрольних точок безпосередньо у виробничому цеху [4, 5]. Однак для підприємств, що прагнуть до виходу на міжнародні ринки або співпраці з великими ритейл-мережами, цього недостатньо.

ISO 22000 являє собою більш комплексну систему менеджменту, яка охоплює весь ланцюг постачання — від закупівлі сировини до реалізації кінцевому споживачу [5]. Важливою відмінністю є те, що ISO 22000 інтегрує вимоги до управління організацією, комунікації та постійного вдосконалення, тоді як HACCP фокусується суто на технічних аспектах безпеки [4].

Подальшим етапом еволюції є стандарт FSSC 22000, який включає додаткові вимоги, визнані Глобальною ініціативою з безпеки харчових продуктів (GFSI) [6]. Перехід на цей стандарт вимагає від підприємства не лише формального опису процесів, а й глибокої культурної трансформації персоналу.

Проблема впровадження цих систем на українських хлібозаводах часто пов'язана з дефіцитом кваліфікованих кадрів та помилковим сприйняттям документації як формальності. Недосвідченість персоналу та брак часу на глибоку проробку процедур призводять до того, що під час аудитів підприємства отримують відмови через неточності в описах критичних точок або відсутність верифікації моніторингових записів.

Управління якістю процесів неможливе без врахування людського фактору. В умовах війни хлібопекарська галузь зіткнулася з необхідністю адаптації виробничого середовища до нових реалій, зокрема залучення працівників з обмеженими фізичними можливостями. Це накладає додаткові вимоги на програми-передумови системи HACCP, такі як гігієна персоналу, санітарія та контроль доступу.

Однією з ключових проблем галузі є низький рівень цифровізації, що знижує ефективність операційного управління та призводить до високої собівартості [7]. Проте перспективи розвитку до 2026 року тісно пов'язані з впровадженням технологій Інтернету речей (IoT) та штучного інтелекту (AI) у виробничі цикли. Автоматизація дозволяє виключити людський фактор, який є джерелом до 80% помилок у хлібопекарстві [7].

Цифрова трансформація маркетингу та логістики також сприяє підвищенню якості. Використання аналітичних інструментів дозволяє точніше прогнозувати попит, що мінімізує обсяги повернення черствого хліба з магазинів та оптимізує графіки випікання, забезпечуючи споживача максимально свіжою продукцією [1, 7].

Зміна культури споживання хліба в Україні є потужним драйвером для трансформації процесів управління якістю. Споживач більше не розглядає хліб лише як дешеве джерело калорій. Сформувався ринок «дорогого» хліба, де ключовими вимогами є якість, свіжість та унікальна рецептура.[1]

До основних трендів 2024–2025 років у галузі можна віднести:

— спрощення рецептур. Через зростання цін частка споживання хліба простої рецептури зросла до 50% у 2025 році порівняно з 44% у 2024 році [3]. Споживачі віддають перевагу продуктам з мінімальним вмістом штучних добавок;

— житньо-пшеничні та крафтові вироби. Посилиться попит на хліб на живих заквасках, зі спеціями, насінням та іншими натуральними збагачувачами [1, 3].

— заморожені напівфабрикати. Використання технології Bake-off дозволяє ритейлерам пропонувати гарячий хліб безпосередньо в точках продажу, що вимагає від виробників впровадження надшвидкого заморожування зі збереженням структури тіста [1].

Управління асортиментом у 2025 році стало викликом для великих заводів. Зниження попиту на здобні та кондитерські вироби на 20% змусило підприємства переглядати виробничі плани та фокусуватися на масових сортах, одночасно шукаючи шляхи збереження маржинальності через підвищення якості цих сортів [3].

Незважаючи на позитивні зрушення, галузь стикається з критичними проблемами, які стримують модернізацію систем управління якістю:

— висока вартість цифрової трансформації: більшість підприємств не мають достатньо вільних коштів для закупівлі дорогого імпортного обладнання та софту [7];

— дефіцит ІТ-спеціалістів: фахівці, здатні налаштовувати «розумні» системи управління в харчовій промисловості, є рідкістю та часто обирають інші сектори економіки [7].

— воєнні ризики: постійна загроза руйнування виробничих потужностей та складів змушує бізнес працювати в режимі короткострокового планування.

— складнощі сертифікації: Плутанина між НАССР та ISO 22000, а також помилкова думка, що однієї системи достатньо, гальмує вихід підприємств на міжнародний рівень.

Усунення цих бар'єрів можливе лише за умови посилення державної підтримки. Отримання державних дотацій, пільгових кредитів на енергоефективність та розробка спеціальних програм підтримки цифровізації є критично важливими для сталого розвитку галузі [7].

Майбутнє управління якістю в хлібопекарській промисловості України лежить у площині інтеграції технологічних інновацій з соціальною відповідальністю. Шляхом поєднання традиційної якості з новітніми цифровими та енергетичними рішеннями, підприємства здатні не лише забезпечити продовольчий суверенітет країни, а й перетворитися на потужних експортерів високоякісної харчової продукції. Управління якістю процесів стає фундаментом, на якому будується ця нова економічна реальність.

Список використаних джерел:

1. Івченко В.М., Полонська О.М., Солошонок А.Л. Сучасні реалії ринку хлібопекарської продукції в Україні. *Економічний простір*. 2024. Вип. 204. С. 124-130. URL: <http://economicspace.pgasa.dp.ua/article/view/339222/327446> (дата звернення: 08.04.2026).

2. Ситуація на ринку борошна України та вплив на хлібопекарську галузь. URL: <https://www.apk-inform.com/uk/exclusive/topic/1553005> (дата звернення: 08.04.2026).

3. В Україні відбулися відчутні зміни на ринку хліба. URL: <https://agropolit.com/news/30853-v-ukrayini-vidbulisya-vidchutni-zmini-na-rinku-hliba> (дата звернення: 08.04.2026).

4. Система менеджменту безпеки харчових продуктів ISO 22000 HACCP. URL: <https://cert-sez.com.ua/sertifikaty-iso/iso-22000-haccp> (дата звернення: 08.04.2026).
5. Різниця між HACCP та ISO 22000. URL: <https://suprovid.com/riznicya-mizh-haccp-ta-iso-22000/> (дата звернення: 08.04.2026).
6. Безпечність харчових продуктів та стандарти ISO 22000 і FSSC 22000. URL: <https://harch.tech/2024/06/13/bezpechnist-harchovyh-produktiv-ta-standarty-iso22000-i-fssc-22000/> (дата звернення: 08.04.2026).
7. Нідельчу В.В. Перспективи розвитку хлібопекарської галузі України в умовах глобалізації та цифрової трансформації. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління 2025. Вип. 18. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/download/2025-18-04-01/2025-18-04-01/1611> (дата звернення: 08.04.2026).

УДК 338.48:640.43:642.5(043.2)

ДЖОСІЯ МОЛНАР-БАБЛІЯ

кандидат хімічних наук, доцент,
доцент кафедри готельно-ресторанної та музейної справи,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ГЕЛЕНА ШИЛКІНА

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КЕЙТЕРИНГУ В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА

У сучасних умовах розвитку сфери послуг ринок громадського харчування зазнає суттєвих змін. Одним із найбільш динамічних його сегментів є кейтеринг - форма організації харчування поза межами стаціонарного закладу. Під впливом глобалізації, змін споживчих уподобань та розвитку технологій кейтерингові компанії активно адаптуються до нових умов функціонування. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває дослідження перспектив розвитку кейтерингу в умовах конкурентного середовища.

Кейтеринг являє собою комплекс послуг з організації харчування на різноманітних заходах, таких як ділові зустрічі, конференції, весілля, корпоративні події, фестивалі та інші урочистості. Основною перевагою кейтерингу є мобільність та можливість забезпечення високого рівня сервісу в будь-якій локації. Саме ця гнучкість дозволяє кейтеринговим компаніям займати важливу нішу на ринку послуг громадського харчування.

У конкурентному середовищі кейтерингові підприємства змушені постійно вдосконалювати свою діяльність. Одним із ключових чинників підвищення конкурентоспроможності є якість обслуговування. Сучасні споживачі висувають високі вимоги не лише до смакових характеристик страв, але й до естетики подачі, різноманітності меню, швидкості обслуговування та загальної атмосфери заходу. Тому компанії активно впроваджують інноваційні підходи до організації обслуговування, використовують нові технології приготування їжі та приділяють значну увагу підготовці персоналу.

Важливою тенденцією розвитку кейтерингового бізнесу є цифровізація. Використання онлайн-платформ для прийому замовлень, автоматизація процесів планування заходів, застосування систем управління взаємовідносинами з клієнтами (CRM) значно підвищують ефективність діяльності підприємств. Крім того, активне просування послуг у соціальних мережах дозволяє залучати нових клієнтів та формувати позитивний імідж компанії.

Ще одним перспективним напрямом є спеціалізація кейтерингових послуг. Компанії все частіше орієнтуються на конкретні сегменти ринку, пропонуючи тематичні меню, дієтичне або